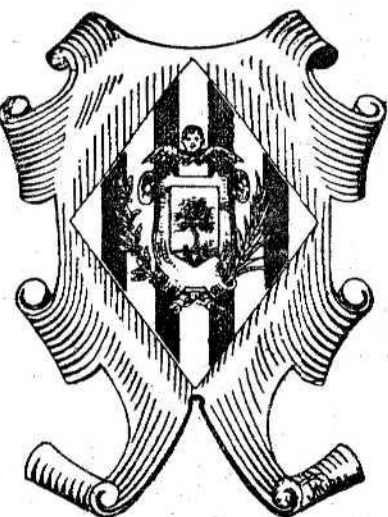

El Baix Penadès

**Franqueo
concertado**

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre. 1'25 pessetes
Fora 1'50
Extranger 2'25
Número corrent, 15 cèntims : Atrassat, 20 cèntims

Administració:

IMPRENTA RAMON
— TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma

NO ES TORNEN ELS ORIGINALS

RESIGNACIÓ

La vila dels nostres amors passa per una situació de tan forta i aguda crisi que l'estat miseriós actual es tan greu com el que més ella hagi sofert. Dona pena deambular per aquests carrers sense cap nota sorollosa que denoti treball i activitat. Hem caigut dintre un amodorrament que fa pena i ningú es preocupa ni pensa en buscar l'aliciet que ens puga reviscolar una miqueta.

Es cert que altres vegades aquestes encontrades han passat crisis fortes, tan fortes com la present, però cap d'elles havia tingut l'horitzó tan tapat i fosc com avui és, sense una esperança, amb polç fluixíssim les energies vitals, sense cap prolija d'actuació i sense que ningú s'en preocupi.

La resignació és la virtut més excelsa de la religió i per tant ella ha d'ésser el nostre únic concol. Resignem nos i esperem, tot i planyent nos de que la vila nostrada presenti avui tota la melangia d'aquell poble on tenen lloc les escenes de *L'alegria que passa*, amb el picar llunyà i calmos d'una encrusa de ferrer, oint el cant dels galls i admirant la passivitat d'aquell personatge qui no diu res, fa el solitari i observa, mentre el sol plana damunt les teulades i la quietud, pertorbada un moment per un auto que passa rabent aixecant un núvol de pols, retorna quietament a la terra que es va esmortuint i s'escola com una cosa destinada a perdres.

"La Nari"

VI

Un altre amb qui no s'hi contava

En altre temps,—molt avants de la data del nostre relat (data que no podríem precisar, ni fa cap falta)—, un home misteriós arribava un dia al Vendrell.

Tenia, el recent vingut, com uns quaranta cinc anys i era de bona mida. La circumstància d'ésser begut de galtes, unida a la de usar barba espessa, llarga i negríssima, donava al individu un aire de melancòlica bondat. I vestia correctament; mes que correctament: la seva indumentaria era de persona de cabals. El misteriós del subjecte no era precisament la visió que oferia corporalment, l'intrigant de la seva presència consistia en l'enrenou que portà a la vila.

D'arribada, per tren, el personatge les emprengué pel carrer de Cases Noves, i al arribar al davant del Portal del Micalot vacil·là uns moments i decantà pel carrer del Sol fins a la Plaça Nova. Al ésser a la boca del carrer de Montserrat, s'aturà en sec. Tenia la vista fixa cap aquest carrer. Es tragué el rellotge i consultà l'hora. Tot balandrejant el cap encengué un cigarro. L'home estava neguitós però també indecís. Per fi donà una ràpida girada, travessà la plaça, prosseguí pel carrer de la Muralla, s'endinzà al carrer del Om, trencà a la primera cantonada cap al carrer Nou i com una bala es ficà a cal Joanet Rajolé. Cosa de mitja hora permanesqué a la casa. Al sortir d'ella el foraster

anava acompanyat del Joanet Rajolé. Caminaven nerviosos, sense dir-se paraula i es trasladeren a cal Josep Calaf i Torrents, quina casa—casa pairal—era al carrer de Montserrat, número 12.

En totes les poblacions mes o menys rurals—siguin poblats o siguin caps de partit ja mes importants—hi ha sempre un ciutadà que averigua discretament les vides dels demés. El ciutadà diligent està sabedor de tot. Ell sab donar raó de la història i miracles de cada família. Aqueix pesquidador sigilós és, de tots els moradors del lloc, el primer que s'adona de la presència d'un foraster. Deixeu-lo treballar i aviat os enterarà de on se el foraster, on viu, qué paga de lloguer de casa, quants són els individus de la seva família, què fa, la família que té i els deutes que pesen sobre ell; aitals tipus inquiridors que hi ha a tot arreu, al Vendrell, aleshores es deia Ignaci Sabaté. Recordi's que ja hem tingut ocasió de tractar-lo una mica.

Però, no tot son èxits. Com totes les confirmacions de la vida, el zel del millor indagador té les seves falles. El fenomen es deu als incidents, que manen més que la voluntat del home. Si els accidents—o la escència dels accidents—són de certa naturalesa i els actors són fets d'una fusta adequada al cas, ja'n pot ser d'hàbil el pesquidador: es trobarà que pica en ferro fret. Quan aixís succeix, passa una cosa que té la mar de gràcia: a n'el curiós se li aviva la passió flairosa, i aquella obra començada amb admirable cautela acaba per ésser una trompeteria.

Es el que li resultà a l'ignaci Sabaté. El cavaller misteriós, advertit de «la

corneta» que s'havia fet de la seva arribada al Vendrell, demanà prestament un carruatge. El Llorenç Currillo—moço de confiança del Josep Calaf—fou el comissionat de buscar-lo. Pujaren a la tartana l'incògnit personatge i un altre foraster que hi havia ocult a cal Josep Calaf, i la tartana desaparequé, cavall al trot, carretera de Valls amunt.

¿Qui eren aquells dos personatges? ¿Què maquinaven?

L'individu ocult a cal Josep Calaf, era el famós guerriller Baldrich; l'altre era el Quimet Gatell, d'Altafulla. Del general Baldrich, no cal parlar-ne; es prou coneguda la seva història i la seva figura ponderable en el seu rengler. Ignorada, o poc divulgada—dirém millor injustament oblidada—la personalitat i actuació del Quimet Gatell, ¿se'n permeterà fer aquí un esbòc de la seva biografia? Serà una digressió més, però una digressió oportuna. Després de tot, si be no es tracta d'un tipus vendrellenc, ens referim a un personatge de la comarca vendrellenca.

N. BAS I SOCIAS

(Continuad)

Des de l'Havana

Si jo estigués de «Filis» casi, casi, estava per escriure una Crònica que's titules «CAPELLANS I CARDENALS». Fa uns dies que no mes ensopego amb eixos dos extrems. Però ¿com parlar-vos de coses eclesiàstiques sense que vosaltres arrufeu el nas? A Espanya teniu un fals concepte de les coses de la Església. Talment hi ha la prevenció que un home ficat entre sotanes ha de ser un senyor Esteve amb maniguitos i més retrógado que un Cura de Santa Cruz que, segons el dietari carlista d'En Melgar, va morir en olor de santetat a la lila Jamaica. Jo, que conec l'herbete que's diu marduix, protesto d'eixa santetat jamaïquina. ¡Déu l'hagi perdonat i que avanti les cendres!

Fà ja dies que cada vapor, entrat a l'Havana, del principal port de Mèxic-Veracruz, porta una dotzena de sacerdots catòlics, expulsats pel govern del President Calles. Han aplicat tot el rigor del article 27, prohibint als estrangers per a celebrar el culte. Han tancat Esglésies, Col·legis, tant de capellans com de monges. I si bé, ara, molts ja fugen del país sense esperar la ordre deportitiva, la veritat és que'ls primers en pagar tribut a la inesperada violència sufriren una agressió moral de «órdago».

A un sacerdot que estava predicant, els agents de la força el tragueren de la trona sense acabar el sermó i tal com estava el ficaren a la garjola i de allí a la bodega del vapor sense altra roba que la que portava. A un pobre capellà que celebrava la santa Missa, l'agafaren en el mateix altar i sense més consideracions se l'endugueren, i encare gràcies que li van permetre despullar-se de les vestimentes de celebrant. Diuen que'l mateix farán amb els protes-

tants que són subdits dels Estats Units. Acceptem, a títol d'inventari, aquesta promesa; però és molt possible, i bastant probable, que aplicaran una més respectuosa urbanitat. Al cap i a la fi el President dels E. U. no passarà a la posteritat com un palatreca, però es el que s'en diu un veritable gelós de la ciutadania americana. L'home de la «CASA BLANCA» de Washington no es catòlic—encara no s'hi ha possessionat cap President catòlic—el qual no obsta per a fer justícia a la nostra religió.

Precisament, acaba de morir en aquella ciutat federal l'Arquebisbe catòlic que En Lenin anava a fasellar a Moscou i gracies a la intervenció del President Coolidge, fou alliberat i posat a la frontera russa. Aquell admirable Arquebisbe, vingué a la Amèrica, especialment per a donar les gracies en persona al home que tingué força bastanta per redimir el sentenciament catòlic de les brutals etzaguellades del sanguinari improvisat. Aquest Arquebisbe, amb la venia del primer Magistrat de la gran Federació Americana, del conglomerat d'Estats que son enveja de les velles nacions, visitava les esglésies catòliques dels seus paisans i en cada una d'elles pronunciava un sermó en llengua polonesa. Passaven ja de quatre cents i no mes al final hi enquibia un pare nostre per a tots els homes que eran víctimes de la violència i de la injustícia. ¡Que n'es de gran l'ànima dels redimits!

Mèxic no vol sacerdots estrangers. Si als Estats Units se promulgues una llei de tal exclusió, casi tota la Església Catòlica, que progressa d'una manera fabulosa, tindria de reduir-se a una mínima insignificantia; perque els irlandesos són els subdits preferits dels americans i ja se sap que els catòlics mes reflexius són els de la verda Erin, grans creients i patriotes incomparables.

O'Connell un dels primers Cardenals americans, pero fill d'Irlanda, està promovent una campanya contra la Llei «seca» que ha ensenyat al poble a burlar el que era casi intangible en la ciutadania. El respecte a la Llei. Avui ha creat l'immens negoci del contrabandista, desconegut fins ara a la patria de Lincoln. Jo he tingut el gust de estrenyar la mà d'aquest celebra Cardenal. Un dematí va donar la comunió en la Església dels Pares Agustins de la Havana, que son tots americans i a la mitja hora sortia vestit de turista i amb sombrero de «jipijapa» a embarcar-se en el vapor que havia de conduir-lo al Canal de Panamá. La democràcia no està renyida amb la Església. Després de tot, la forma més republicana és la exemplar de nostra confesió catòlica.

I al parlar d'un Cardenal, que m'ha vingut a la ment per una relació de fets actuals, ja que'l nostre Borrás m'ha enviat un retrat que'm devia del Cardenal dels Médicis, que ell ha creat a meravella, me salta a les tecles de la màquina, la figura arrogant i atraienta del Cardenal Benlloch, al que vaig conèixer aquí, a l'Havana, de retorn del Pacífic on desempenyà una missió diplomàtica i personal del Monarca espanyol.

El fet d'haver sigut Arquebisbe de la Seu d'Urgell, i per tant, factor importantíssim en la Vall d'Andorra, me ballava per la observància a que estava ben disposat, si

efectivament se li coneixia l'accent que desplaçava a Burgos, nostra trágica Margarida Xirgu. A fi de buscar un bon punt d'observador, vaig posar-me junt a la barana de la Catedral, on hi havia el seient cardenalici. Efectivament, era home de paraula fàcil, neta, fluïda, ben entonada, però... se li conecia que havia parlat fora en català, com a Montpensier se li veia per sota el nas que era francès. Acabada la cerimònia del Te-Deum i demés tópics rituals, el primer individu que se li acostà després dels Bisbes i autoritats eclesiàstiques, fou un eminent paisà nostre, qual nom no apunto aquí perquè cada vegada que he descobert el seu nom—a la Havana el seu cognom solament és ja una Institució—me pica el telèfon per a fer-me un carinyós regany. Aquest paisà nostre, que ha prestat diversos favors a la Església en forma que escapen, per l'elevat, al trivial de la vida, anava mig confós a saludar al purpurat, quan de sobte, el Cardenal que tenia a la dreta al Bisbe de la Havana i a la esquerra al de Centfocs, se desbordà en el logis i abraçà al octogenari, tot beneint-lo en llengua catalana. Li devia semblar, en aquell moment d'esplèndida efusió catòlica, que solament en tal forma arribava amb més prestesa al esperit del felicitat la divina paraula.

Això es inexplicable. Però era la realitat d'aquell moment del que jo n'era testimoni afortunat i a cor satisfet.

J. AIXALA

Havana, 3 de març 1926.

Folk-lore

dels balls, comparses i quadres històrics del Penadés

Conferència donada al estatge del Orfeó Vendrellenc el passat dia 18 dels corrents per En Francisco de P. Bové, director del Orfeó Vilafranquí.

Si tinguéssim a mà les quartel·les originals del gran Apeles Mestres que foren llegides com a presentació del acurat treball escrit per l'amic Bové, gustosament les reproduiríem aquí puig són un gràfic i acurat compendi del que és aquesta rambla frondosíssima de la història dels pobles, tan poc explorada encara i tan rica en matisos. Per això troba, el gran artista, i amb ell nosaltres i segurament tots quants hagin tingut el bon gust i la sort d'haver fruit el recull del mestre Bové, que la dita tasca és mereixedora de gran agraïment al ensenyar de les més merescudes lloances.

Mes que una conferència ens feu l'efecte del delicat artista aimant de les coses del seu terra que fretura per a donar a conèixer als seus coterranis el pom de flors que ha arreplegat amorosament, i una a una, ara al bosc, ara al marge dels camins, ara al jardí de la vila, quina fragància i colors en conjunt li expliquen aquella dolça amor i acendrat enamorament que li fan vibrar l'ànima.

I, veus aquí com ara, al correr de la ploma, ens trobem amb una impossibilitat. ¿Aniré a detallar i descriure una a una les divuit flors que componen aquesta toia? Fora tasca inacabable i també impròpia de tota ressenya. El Folk-lore es cosa massa precisa i no es presta al extracte, caldrà doncs que no ho intentem, altrament hauríem de copiar íntegrament el llibre escrit per en Bové i inclús, tractant-se de balls, dances i comparses, il·lustrar-lo amb fotografies i notes musicals. Direm, si, que la descripció feta pel conferenciant fou del tot arrodonida en tots i cada un dels números: detallant les evolucions, vestuari, tonada i origen de les dances populars; entre altres, el Ball plà, el Xirongu, La Bullangera, Bastons, Cercolets, Pastorets, Figuetaires, Gitanes, Panderos, Moixiganga, Diables, Drag, Gegants, alguns quadres escènics i Xiquets de Valls, tot amb un veritable arsenal de notes que feien escoltar amb gust i atenció el perorant que posava a flor de llavi de la concurrència una rialla tendra i ingènua, vera expressió del estat anímic dels oients al recordar i viure temps pretèrits de la infantesa.

Els quadres presentats pel mestre Bové són quasi tots ells els mateixos que d'infants hem vist i oït al Vendrell amb alguna variant, es clar, però amb el mateix fons. Potser si l'amic Bové vingués un dia aquí encara li fora possible enriquir la seva bella col·lecció amb quiscun detall més

que serà llàstima s'esfumi amb el transcurs del temps. Nosaltres gustosament ens brindem a ajudar-lo en el que poguem.

Tenim entès que aquest recull serà publicat amb l'ajud del Ajuntament de Vilafranca, cosa lloable si es porta a terme.

Felicitem al conferenciant per la seva meritòria obra i al Orfeó Vendrellenc per haver-nos proporcionat una vetllada deliciosa i instructiva. Caldria continuar per aquest bon camí.

J. RAMON

AGRICOLAS

El Comité provincial de Barcelona de la Comissaria cotonera del Estat, ha escampat arreu una fulla de propaganda a favor del cultiu del cotó. Es dirigeix «A los labradores» i diu: un dels principals problemes, preconitzats pel govern, és l'agricultura per considerar-la com «Industria Madre» de la que totes les demés reben la seva força impulsiva, raó per la que esdevé mantant inagotable de riquesa i prosperitat. El govern reconeixent, i proclamant la seva decisiva i vital importància com a factor principal per a la vida de la nació li presta atenció i l'afavoreix amb la protecció moral i material que la seva importància reclama.

Amb la pràctica d'altres afectes protectors és com deuria procedir-se, perquè és sent la família agrícola, indiscutiblement la principal i més important entre totes les demés, representades per diferents sectors de l'activitat i vida, és acreedora a la major atenció i cuidado. El més gran dels fills d'aquesta família, representat per el sector vinyater, amb quins treballs i productes s'hi ocupen i viuen un nombre considerable d'habitants, és objecte, ara i com sempre, del major menyspreu, careixent en absolut del carinyo i protecció paternal de que tant es vanant, restant per tant, en el més ignominiós i remarcable abandó.

Es sempre mereixedor d'alabanza i digne del major respecte, la propagació i ajud per a el foment de qualsevol ram de l'activitat humana, però que per a llur divulgació, en el sentit agrari que'ns ocupa, es remarqui constantment una protecció moral i material per part dels poders constituits, és sencillament paradoxal. En el procés del plet vinyater que ha motivat darrerament la movilització de tantes activitats per a evidenciar i fer prevaldre la raó que'ns a s'isteix a fi de remeiar la fonda crisi vinícola que de temps a través, ha resultat que, espiritualment, s'ha reconegut nostra sobrada raó, però com que l'indispensable per a la vida són fets pràctics i reals, així no contribueixen en nostre estat econòmic, perquè res absolutament, positiu representa. En la definitiva resolució que pròximament té que adobtar el govern, esperem que, fent honor a aquest carinyo i atenció que'ls mereix l'agricultura i per tant el seu principal ram de producció, obrarà dintre el cercle de la més estricta justícia.

Dignes d'elogi són sempre els esforços emprats per a l'establiment de noves fonts de producció, però entenem que, avants que tot, el lògic és protegir degudament les ja existents que, com la vinya, per la falta de la tan cacarejada protecció, està propera al abím.

Si els fonaments i la coberta d'un edifici estan enveriat, el que primerament cal procedir es al arreglo de la base que sosté l'inmòble. Si el principal sector de l'agricultura nacional està en perill imminent, deu procurar-se, per tots els mitjans legals, a assegurar la seva estabilitat econòmica, aplicant nostra justa i coneguda solució, legislant i fent complir, quant menys, els més principals extrems del programa vinyater.

VINASSÓ

ESPECTACLES

Una vegada... era una pel·lícula que ara fa una vintena d'anys devia assolir un grós èxit; però veus-aquí que'l temps anà rodolant damunt de la lleu cinta, i, despietat com es el temps, qui res perdona ni a ningú respecta, va anar rosegant les impressions fotogràfiques que la combinació de la fosca i de la llum dintre la màquina, li havia tramès, i esdevingué inservible, després, és clar, d'haver donat tot el rendiment que d'ella era d'esperar.

Caixa de Crèdit i Estalvis del Vendrell

Capital desemborsat: 500.000 ptes.

Reserves: 130.000 ptes.

Corresponsalia del Banc d'Espanya

Inscrita a la Comissaria Regia de la Banca Privada

Carrer Dr. Robert, 1 i 3 - Telefon núm. 774

Es realitzen amb bones condicions, tota mena d'operacions de

BANCA I BORSA

COMPRA-VENTA DE VALORS

Dipòsits en custòdia i compta corrents de valors.

Sotscripcions a emprèstits i emissions e informació de valors cotitzables.

Donem avís als clients dels títols que resulten amortitzats

NEGOCIEM CUPONS

ALS MATEIXOS CAMBIS DE LA BANCA EN GENERAL

Cámara acorçada

Compartiments de lloguer per guardar valors, documents, i objectes preciosos al preu anual segons tamanyo de 20, 30 y 40 pessetes.

Comptes corrents especials amb llibretes

a 8 dies pre-avis, a 6 mesos i un any plaç.
al interès màxim del 3, 4 i 4½ per cent anual.
d'ençà del dia de la imposició

Però com que no manca mai un home que s'encaterina, amb motiu o sense, amb una producció, sigui teatral, llibresca, o cinematogràfica, i a ella dedica un culte moltes vegades desproporcionat al valer intrínsec d'aquella obra, veus aquí que, a la pel·lícula del nostre conte, devia sortir-li el seu enamorat, el qual, ofuscat pel seu enamorament, no va adonar-se que, «veinte años después», les arrugues li desfiguraven el rostre, la espina dorsal anava fent una corba mes pronunciada, i la grisor del cabell i mes tart la fina blancor, li posaven de manifest que res hi ha etern en la terra, i que fins aqueixa, la terra, tindrà un fi més o menys remot, encara que no sigui, precisament, aquella «fi del món» bíblica, ni molt menys aquella tantes vegades anunciada com a cosa propera del nostre, de tots els «nostres» temps passats.

I com que aquell home enamorat d'una pel·lícula tal com podia haver-se enamorat d'una xicota, creia que no mes era el clíxé el que s'havia tornat vell i no l'imatge, la qual, per a ell, continuava tan rutilant i tan fresca com quan se'n va emprendre, va fer-ne una nova edició per a mostrar-la novament al públic... i fou grossa la descepció rebuda. No era tant sols la indumentaria ço que resultava «demodé», també ho era el desenrotllament, també ho era la manera de fer dels artistes. Al cine, qui es un infant encara, se li noten les transformacions dia per dia tal com succeeix amb la quitxalla; i si fins amb les grans tragèdies de Shakespeare i els romàntics drames de Calderon s'han hagut de fer modificacions en la presentació i en el format, contem el que li caldrà a una pel·lícula com *Pecado de juventud*, que, sense ésser dolenta, no reuneix aquelles condicions que la puguin fer obra perpètua.

* *

Dijous al Tivoli En Douglas Fairbanks va posar de relleu una vegada més, aquella gràcia tan especial i tan seva en *Don Q. hijo de el zorro*; el primer capítol va agradar força i va deixar un interès viu per al segon.

Mentres tant al Casino Circo el gos «Leal», un d'aquells exemplars de la raça tan ben tallats, i amb una intel·ligència que enamora, i deixa esma-perdut al espectador amb son treball acurat, despenyà el principal paper en *Mudo acusador*, una pel·lícula ben discreta, la qual junt amb *La Dama de la noche*, constituïren un bon programa.

REFRAN

ESPORTIVES

CAMPIONAT PROVINCIAL

Actual puntuació		
Gimnàstic, jugats 10 partits.	19	punts
Tarragona, » 9 »	12	»
Tortosa, » 10 »	9	»
Vendrell, » 9 »	13	»
Helvetia, » 10 »	2	»
Valls, » 10 »	3	»

Demà es jugarà al camp d'aquesta vila el darrer partit entre els equips Tarragona—Vendrell.

El Gimnàstic al seu terreny difícilment pot batre al Vendrell afilerat amb reserves.

L'ENCONTRE: A les ordres del col·legiat Camorera, els equips s'afileraren de la següent faïso:

Gimnàstic: Lleó; Calabuig, Virgili, Pujol, Montfort, Cases; Cases II, Ferré, Monté, Alvarez i Albor.

F. C. Vendrell: Altes, Barnadas, Mallofré, Sanchez, Banqué, Roviroa; Soler, Aloy, Mascaró, Marqués i Serra II.

La sortida correspon al Vendrell, que pert la bala als dominis de Montfort, el Gimnàstic avansa i obté, dos corners que no sap aprofitar; novament avansen els blancs, sortint la pilota a kik, empró Alvarez la recull, mentres l'àrbit signa que ha anat a fora, passant-la a Monte que l'introdueix dintre'l marc vendrellenc, sense que Altes fes cap moviment per a deturar-la. El joc estava parat.

Anotarem una entrada molt poc lícita de Montfort a Sanchez, que fou castigada; el joc excel·lent, tècnic i net, sobre tot net de netedats, del Gimnàstic, obliga per uns minuts a retirar-se a Barnadas, víctima d'una massa neta entrada d'un equipier blanc.

Domini dels blancs, els quals obtenen, tres corners, que no tenen conseqüències. Monte remata alta una bona arrencada dels seus; els equipiers vermells s'animen i ataquen. Serra serveix bellament un baló a Aloy, qui desmarcat no acerta a rematar-lo bé. Domini vermell.

Soler, centra de nou i Aloy dispara un tret colosal, però va alta; Mascaró, juga admirablement, posant en perill la meta de Lleó. Sanchez, passa a Soler, aquest a Aloy, que empalma un nou tir que atura Lleó.

Corner contra'l Vendrell que no és aprofitat; Altes detura el curs d'alguns trets de Ferré, Monté i Alvarez; Montfort entra tan net, que temem verament per la vida dels vermells; en Camorera, això no ho vege; en poden estar segurs. Altra corner contra Vendrell, rematat a fora.

Atac del Gimnàstic; Sanchez i Alvarez es disputen una pilota alta, amb el cap, Alvarez la pifia; amb tan mala fortuna pel Ven-

Estoreria i Cistelleria de JOAN SELLARÉS

Col·locació de Persianes i Cortines fantasia
BAMBÚ I PITA

Sombreros propis per a Platja i Camp

Aquesta casa ha ampliat extensament, amb un nou assortit, la secció de

CISTELLERIA FINA

en BREÇOLS, CANASTILLES, COSTURERS, PAPERERES, PANERETES PER A PA I FRUITA, etc.

Sillons de totes classes i mides

Diumenge de Rams: Palmons i Palmes i adorns per les mateixes

TOT A PREUS ECONÒMICS

Baixada, 3 ————— VENDRELL

drell; que rebot a la mà d'en Sanchez dintre l'àrea fatal, incurrint en penalt; Ferré, cuida de convertir en goal, el cop franc a la porta d'Altés.

El Vendrell ataca i fineix el primer temps.

Reemprés el joc, el Gimnàstic ataca durament, donant ocasió de lluir a Altés, ses facultats, ajudat per Mallofré i Barnadas que malgrat la lesió soferta, feu una bella partida.

Els vermells ataquen; Mascaromalogra un bon xut; Soler escapa i xuta però Llaó detura el tret. Un free-kick el detura Altés, que intervé constantment en joc; domini dels blancs; dos corners contra el Vendrell son pessimament rematats.

En una *melee*, a la meta vendrellenca, veierem a quatre, o més equipers del Gimnàstic per terra i entre ells l'Altés, fent esforços per evitar un goal, que ningú pot dir qui va entrar-lo; un altre arbit, l'hauria anulat per haver sigut un *foult*, declaradíssim.

Corner contra el Gimnàstic, el tira Soler, directe kick; una altra corner contra Vendrell, valgué als del Gimnàstic l'únic goal vistós de la tarda; va ésser rematat per Monte. Domini del Gimnàstic.

Camorera expulsa del camp a Banqué i Alvarez per disidències i *neledats* entre els dos. Aloy llença un tret fulminant que passa fregant el travesser. Domini dels vermells, que cerquen el tanto, dit de l'honor; Soler falla una valenta fugida, la que no acerta a rematar; el joc dur del Gimnàstic ocasiona protestes per part dels vermells.

Corner contra Vendrell i fineix la partida que assegurà al Gimnàstic el campionat provincial.

COMENTARI: Les fileres del Vendrell han jugat molt, la defensa, mitja i meta, havent-se destacat amunt de tots Mallofré, el qual ha posat una resistència d'heroi; Barnadas malgrat la lesió soferta, l'ajuda molt; Altés, amb tot i els goals que li entraren tingué una tarda excelent; dels mitjos en Banqué, tingué moments de gran brillantesa; Robirosa bé i regular Sánchez; de la fila d'atac, el millor, Mascaró, seguint-lo Aloy, Soler, Marqués i Serra.

En conjunt el Vendrell, va tindre una bona tarda, malgrat al descens en els remates: de no ésser aixís, hom preveu un empat.

De les fileres del Gimnàstic cal remarcar la parella de defenses, Virgili, Calabuig, de despeje fort i segur; dels mitjos ens va semblar el millor Montfort, encara que amb menys duresa, fora millor perillós Pujol i Casas; els davanters copdiciosos tots, Monté, Farré, Alvarez, Paco i Albor, per ordre de mèrits.

Diu el corresponsal a Tarragona de «L'Esport Català» referint-se a l'equip vendrellenc que... «El seu coratge i entusiasm els ha portat a usar un joc dur...» Conformes si el corresponsal tarragoní diu que el Vendrell ha jugat dur, emprò devem fer constar que deu haver sigut per a contrarestar el joc *brut*, que va emprar el Campió.

L'arbitratge fou molt desafortat, en efecte, però no alavori a ningú. A en Camorera podràn donar-li una medalla del mateix ordre que a en Quirante.

Es dolorós que l'opinió de la premsa, damunt casi tots els encontres de fut-bol es vegim moltes vegades criticada per gran nombre de llegidors, acèrrims del Club A. o B; nosaltres creiem que la missió del redactor consisteix en l'informació. les mes de les vegades els comentaris hi sobren, puig es difícil qu'el criteri del qui escriu i el del llegidor s'avinguin; mes encara si el redactor pertany o es entusiasta del cercle rival del llegidor.

Fem aquestes observacions per aquells que es creuen en el deure d'advertir-nos, que devem contrariar ço que diu el diari X. o la revista Z. Si aquells redactors són fanàtics del Club Gimnàstic i per enlairar el

nom d'ells volgut han de rebaixar i escarnir el d'un club inferior en forces, però no en moral, deuen haver d'entendre que la missió esportiva i informativa d'aquells queda anulada, puig els llegidors sans no poden veure mai el més lleuger reflexe d'un encontre; qualsevolga. Ells mateixos s'enganyan, creant fantasies damunt el paper; de volguer fer valdre la raó en l'encontre Gimnàstic-Vendrell, gastariem temps i paper; aquell que's senti ofès per el que pugui haver dit algun col·lega sobre aquest encontre, ja sab que te aquestes columnes a la seva disposició; nosaltres en calitat d'informadors, no volem fer-ho; no volem posar-nos a un nivell tan baix i anti-esportiu, com fan certs confreres per a defensar els seus «ídols».

F. C. Vendrell, 9. Valls Deportiu, 0.

Aquest encontre, jugat al camp del Valls Deportiu, el passat dijous i corresponent al campionat provincial, constituí una victòria sorollosa per l'equip vendrellenc, integrat amb elements del reserva. El Valls Deportiu, malgrat la seva bona voluntat, no li fou possible contrarestar el coratge del onze vendrellenc.

El domini correspongué en absolut als vermells; el goals foren marcats de la següent manera: primer, obra d'Aloy al rebre un pase de Mascaró; segon, introduït per Mascaró, d'una passada d'Aloy; tercer, d'una combinació entre Soler i Mascaró amb remate d'Aloy; d'un centre de Soler aprofitat per Mascaró marcà el quart amb un cap soberb; quint, obra també de Mascaró; Aloy, d'un pase de Mascaró obtingué el sext; Mascaró va introduir el seté i vuité: el nové fou obra d'Aloy i Compte.

S'han distingit pel Vendrell: Sanchez, Barnadas, Mascaró, Soler, Aloy, Marqués i Guinovart. Pel Valls defenses, mig esquerra i davanter centre.

Integraven l'equip guanyador: Guinovart; Barnadas, Marqués, Serra I., Sanchez, Rovirosa; Soler, Compte, Mascaró, Aloy i Serra.

VILÀ

Ciclisme

Del Gran Premi Guinovart

La casa Guinovart i Escoda atenta al desenvolupament del ciclisme, oferí al sen temps al Club d'Esports, un valuós premi per a la organització de la cursa, que amb èxit formidables, fou celebrada el prop passat dia 19. En nostra darrera edició, donarem compte dels resultats obtinguts; mes la manca de temps i d'espai ens privà el comentari

avui procurarem fer-ho, amb tota mena de detalls, si ens en descuidessim algun esperem que'ls interessats ens ho sabran perdonar.

Sortiren els corredors a les 8'46 de mati neutralitzats fins a la carretera de Santa Oliva; l'arrencada va ésser bastant ràpida, vengent-se tot seguit la igualtat de forces dels concursants; a la cursa hi assistien cinquanta corredors. Anotarem alguns incidents: Martinez sofreix un «reventón» a Bellvei, Guinovart altre al entrar a vila; Lorenzo Pons, d'Amposta, apreten de ferm; el pas pel Vendrell fou presenciat per gentada enorme, la majoria dels corredors pasaren en grup. El controlatge a Tarragona fou excel·lent, mercès al C. M. C. El Pedal.

En Socías, el notable defensor del C. E. Mar i Terra, sofreix greu caiguda prop del Francàs veient-se obligat a retirar-se quan portava una cursa excel·lent que no dubtem l'hauria conduït al triomf, poques vegades recordem haver vist a en Socías, en forma tan completa, fou una dissort que tingués aquest lamentable percans; teniem en ell grossa confiança.

Al cim de la Rubiola hi arribaren junts; Inglada, Más, Barbé, Gómez, Franquet, Domingo, Conesa, Solé, Martínez, Pons i Calvet. El descens fou a tren ràpid que amb tot no feu allargar a l'escamot davanter que arribà a la meta, pasada en primer lloc per Calvet amb un segon d'avanatge, obtenant una merescuda salva d'aplaudiments, salva qu'es repetí a mesura que arribaren els corredors.

El Club d'Esports posà tota la seva voluntat en la organització que fou excel·lent; entre els elements que hi intervingueren cal citar a en Jaume Miquel, qui va cuidar de la classificació; la cursa despertà gran interès per tota la comarca, ho evidencià el numerós públic que hi havia a tots els po-

Amigo DÉBIL

Elíxir CALLOL

Fortalece pronto
DE GUSTO AGRADABLE

Todos los Médicos lo conocen prácticamente, lo recetan y lo toman.

En el año 1897 fué presentado a la Real Academia de Medicina que lo aprobó y recomendó a las personas débiles. Cómpralo hoy mismo

NUTRE RÁPIDAMENTE EL SISTEMA NERVIOSO DIGESTIVO Y CSEO

SÓLO 5 PTAS.

Automovils d'ocasió

Disposen constantment de cotxes usats, en perfecte estat de funcionament, provinents de canvis per altres del Nou Model

DES DE

PESSETES 1.000

Donem facilitats de pagament

Ensenyem de franc a portar el cotxe

CARBO i Comp.

Agent del **Ford**
LA AUTOMOVIL UNIVERSAL

VENDRELL TARRAGONA
Doctor Robert, 31 Rbla. Sant Joan, 63

Café "La Guaira"

De incomparable resultat per a Cafés i Bars
per sa gran forsa i aroma

Tipus de Café especial per a botigues de Queviures

Preus limitats

Vendes al per major

P. MERCADÉ RAMÓN

Dr. Murillo, 8

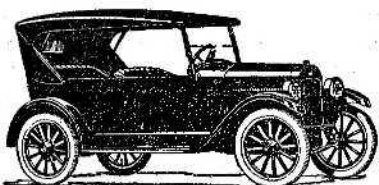
VENDRELL

Telèfon 788

GARAIG VENDRELL

AGENCIA DEL

Chevrolet i Oakland

Stock "Chevrolet i Oakland" * Recanvis "Ford"

ESCOLA DE XOFERS

AUTOS DE LLOGUER

Compra-venta d'autos, camions i motos

Artícles per utomoviistes * Accessoris * Neumàtics * Lubrificants

Bomba distribuïdora de gasolina

Aquesta casa es distingeix per la cura que posa en el servei de lloguer de cotxes que suministra amb esmer i economia.

Si necessita un cotxe telefoni al número 795

MIQUEL RIBAS, Dr. Robert, núm. 44 ~ Vendrell

bles del circuit esperant el pás dels «rou-tiers».

El campionat del Vendrell se l'emportà en Guinovart, sense cap honor, puig es va classificar al lloc 26, veritat és que la «guigne» el perseguí, amb tot i això esperavem d'ell quelcom més del que va fer; de no sofrir en Socias la caiguda qu'el inutilitzà, hauria sigut per ell el títol. Fou lamentable el «forfait» d'en Solé en la lluita per aquest títol.

Del campionat del Club d'Esports la Junta Directiva de l'entitat, dirà de qui és el títol.

A la Ermita de Sant Salvador, es reuneixen en animat àpat els guanyadors, organitzadors i premsa; concedint-se lloc preferent a Calvet, Canto Arroyo i al nostre redactor; i regnant la més franca cordialitat entre els començals.

El repart de premis tingué lloc, a les quatre de la tarda, al local del Club d'Esports.

A la galanteria d'En Miquel Ribas, agent a vila dels cotxes «Chevrolet» devem l'haver pogut seguir tots els incidents i detalls de la cursa amb un dels seus cotxes; també en Josep Gené de Creixell, amb el seu cotxe ajudà a l'èxit de la mateixa.

Als cicles Janer, Guinovart; pneus Hutchinson; guanyadors de la cursa i classificacions inferiors respectivament, organitzadors, controls etc. tots quants hi contribuïren cal donar la més entusiasta enhorabona, per a els triomfs assolits als uns i per l'ajuda prestada als altres.

Tant de bò que dintre breu temps poguem veure al Club d'Esports, enfeinat amb l'organització d'altra acte consemblant.

La secció ciclista del Club d'Esports, organitza per el vinent divendres, una excursió al Pantà del Foix. Hora de sortida: les 7 del matí. Cal portar-se esmorzar.

Centre Excursionista Mar i Terra

Aquesta entitat, prosseguint les seves excursions mixtes que cada diumenge porta a terme, ha escollit per la de demà la ruta Tomavi-Les Pesses.

Es prega als que hi vulgan concórrer se serveixin estar presents al local social avants de les tres de la tarda.

Per la excursió que hi ha projectada el dia 1 de Maig al Parc Samà, de Cambrils, s'han completat ja les places del autobús contractat, mes davant les nombroses demandes de passatge que's presenten encara, s'ha obert llista per un segon cotxe.

Es prega als que hi vulgan concórrer no demorin llur inscripció ja que una vegada complertes les places quedarà tancada la inscripció. Els que s'inscriguin deuen abonar l'import fixat: o sia 3'50 pessetes els senyors socis i 5'50 els no socis.

INFORMATIVES

CRONICA VILATANA

El dimarts a la vetlla a l'Orfeó Vendrellenc s'hi va celebrar el concert que anunciavem al passat nombre, omplent-se el seu local de distingida concurrència.

El trio executant, compost dels senyors Enric Oliva, violí, el nostre compatriota Joan Carné, violoncel i el pianista Joaquim Serra fou molt aplaudit en la execució del triat programa que varem publicar al donar compte de la celebració del concert. D'entre les composicions de conjunt ens agradaren molt, en dicció, «Granada» d'Albeniz i en execució i justesa unes dances noruegues de Grieg; el senyor Oliva va impressionar-nos fortament amb l'«Ave Maria» de Toldrà i En Joan Carné ens va donar la sensació de gran artista interpretant magistralment l'aria de la «Suite en re» de Bach. Espressament hem volgut deixar per darrera menció el treball executat per En Joaquim Serra, qui ens va convencer desseguida amb la seva acurada intervenció en la execució «Trio en re» de Reissiger on es revelà perfecte pianista i gran acompanyant en totes les composicions; en la «Balada en sol menor» de Chopin, el senyor Serra no sols fou el perfecte pianista, sinó que demostrà les seves aptituds de concertista ja que al domini del difícil mecanisme hi ajuntà una interpretació i dicció depurada i acertaia respectivament.

Als aplaudiments rebuts poden afegir-hi el nostre, aixís com la nostra enhorabona al Orfeó per tan deliciosa vetllada musical.

Primera Comunió

Gran assortit en Estampes i Recordatoris

Imp. Ramon Vendrell

Ha sigut nomenat jutge de primera instància del partit de Sant Feliu de Llobregat, el nostre particular amic En Josep Bravo Mezquita, que des de fa uns quatre anys ha estat jutge d'igual classe d'aquest dis-

tricte, on ha sapigut guanyar-se alta consideració i aprecio. Al felicitar-lo pel seu ascens volem manifestar-li el sentiment que ens causa haver-lo de perdre com a conveí.

Per a substituir al senyor Bravo ha sigut nomenat el senyor don Carles María García Rodrigo, qui exercia el jutjat de Sacerdot (Guadalajara).

El senyor Bravo rebé air el «cese» de la Audiència i per tant ha deixat ja de prestar aquí els seus serveis.

Voleu beure un xampany bó i barato?
Compreu el «FREIXENET»
Representant. — S. ESVERTIT

El mes de Març, a lesseves acaballes, ens està recordant el renom que a la seva inconstància deu, demostrant-nos que amb poques hores el temps pot passar d'humit a ventós i d'asseranat a plujós.

Ha mort a vila la senyora Paula Vidal Galotrè vidua de Domingo, mare del nostre amic Joan Domingo Vidal, a qui tramestem el nostre condol per perdua tansentida.

I AGRICULTORS!

Assegureu contra la PEDREGADA vostres cullites.

PLANA : Major, 10 : Vendrell

La guardia civil del lloc del Pont de Toledo, de Madrid, el passat dia 19 dels corrents va detenir a Gregori Torralba i a la seva aimant Florència Fernandez, qui acusava al Torralba com a autor del homicidi comés en la persona del gitano Candit Jimenez, quin fet, com recordaran els nostres llegidors per haver-lo ressenyat degudament al seu temps, va executar-se la nit del 27 al 28 del darrer Octubre, prop de la Bisbal del Penadés.

El jutjat, d'aquest partit, al que se li va va comunicar telegràficament la detenció, ordenà la conducció des de la presó celular de Madrid, on es troban, a la pressó d'aquest partit, on deuen arribar dintre pocs dies els detinguts.

Als vendrellencs que viuen a Barcelona la casa d'aquesta vila

Pau Guivernau : Rambla, 12
els servirà des de aquí facilitant envasos

Vins especials per a taula
Vins rancis i Vinagre
Seleccions d'entre les
millors classes del país

«Tívoli Vendrellenc». — Colossal programa de cine per aquesta nit i demà, tarda i nit: El més gran aconteixement cinematogràfic de la temporada, segona i última jornada de la famosa super-producció «Don Q. fill de la guineu»; estrena de la magnífica comedia dramàtica «L'express de les sis»; la cinta informativa «Revista Universal», acabant amb la pel·lícula còmica, en dues parts, «Hansel i Gretel».

Dilluns, Sessó Vermouth, amb l'emocionant producció «El foraster silenciós»; l'intens drama «Més fort que l'odi»; la interessant «Revista Pathé», acabant amb la cinta còmica «Tomasin detectiu».

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: un nen fill de Anton Ferrer Casas i de Maria Freixedas Martínez; un nen fill de Agustí Güixens Mañé i de Maria Jorner Romeu; una nena filla de Joan Tous Espín i de Angels Colas.

Defuncions: Paula Vidal Galotrè, de 75 anys, Carreró 15; Maria Cruset Sarradell, de 6 anys, Nou 78.

Matrimonis: Cap.

Urgelx vendre amb bones condicions:

Una pessa de terra, vinya i garrofers de cabuda un jornal i mig, situada al terme de Bellvei i partida «Lo Cubell».

Una pessa de terra, vinya i oliveres, de dos jornals, al terme de Bellvei i partida «Calçada».

Un pati al carrer de Monpeó de Bellvei.

Una pessa de terra, plantada de vinya, de mig jornal, al terme de Bellvei i partida «Del Cortó».

Una pessa de terra, vinya i oliveres, de cinc jornals, terme de Gornal i partida «Bassa Borrell».

Una pessa de terra, vinya, de quatre jornals, terme del Arbós i partida «Guineu».

Una pessa de terra, camp, vinya, oliveres, garrofers i montanya, de vint jornals, al terme de Calafell i partida «Monpeó».

Donarà detalls de totes elles el procurador d'aquesta vila En Josep M. Roig.

Un nas ben fet...!

es d'una necessitat absoluta per a tothom, nens, senyorettes, homes. El nas bell dona un aspecte de simplicitat i modifica favorablement a totes les ares. Corretgeixi el seu nas!... per mitjà del nostre ZELLO PUNK, que acciona sense molèstia mentre es dorm.

Demani nostres especialitats en les Ortopedies i Farmacies de sa localitat o follet gràfic incluint un segell de correu 0'35 a INSTITUT ORTOPEDIC SABATE I ALEMANY, Canuda, 7, Barcelona.

Joan Oliver Durand

METGE-CIRURGIÀ

Ofereix els seus serveis al públic vendrellenc i comarcà en el seu domicili d'aquesta vila

Carrer d'En Prat de la Riba, 2, 1.º pis

HORES DE VISITA

De 11 a 12 del matí i de 6 a 7 de la tarda

Dies festius: de 9 a 1 del matí

S'ADMETEN CONDUCTES

M.ª PILAR FOLCH

DENTISTA

Visita en aquesta vila tots els dimecres i diumenges al matí i els dissabtes a la tarda

Doctor Robert, 8, 2.ºn - Vendrell

(Sobre el domicili del metge senyor García Soto)

Préstecs hipotecaris

des de 25.000 a 2.000.000 pessetes sobre finques rústiques

RAPIDESA I SEGURETAT

Cal que els immobles estiguin nets de càrregues.

Dirigir-se a J. Vidal Salvó, advocat

Sant Sebastià, 16. — VENDRELL

Dies d'oficina: Dijous i Diumenges

Anton Romeu Rabentós

Amb títol de comptable de la Escola Superior de Comerç de Barcelona

Classes de contabilitat, bancaria, industrial i comercial

Lliçons especials per a senyorettes joves i nois

Carrer Nou, número 22

Es ven una casa

molt ben situada, composta de baixos, pis i terrat. Donarà raó a la Administració d'aquest setmanari

Recader del Vendrell a Barcelona

AMB CAMIÓ

PELS ENCARRECS DIRIGIRSE A:

Vendrell: F. Güell, carrer Nou, núm. 14, i Plaça de les Garrofes, 9

Barcelona: Agència Botines, Alta Sant Pere, 55. Telefon, 809 S. P.

FABRICA DE MOSAIC HIDRAULIC

de

J. JULIVERT

Venda de tota mena de materials per a la construcció

Aquesta fàbrica, establerta l'any 1900, és la més antiga i acreditada de la comarca

AGENCIA OFICIAL AMB DIPOSIT de tots els articles fabricats per la casa

URALITA, S. A.

Les cobertes per a tota mena d'edificis, per importants que sien, emprant planxes d'URALITA, resulten molt econòmiques comparades amb les que es construeixen amb qualsevol altre material. A mes d'un gran estalvi en fusta, s'hi troba un enorme estalvi de ma d'obra. Demaneu pressupostos a aquesta casa qui vos els facilitarà. La durada de l'URALITA es eterna solidificant-se amb l'intemperie.

Dr. Robert, núm. 12 : VENDRELL : Telefon, 811

GRANJA AVICOLA

“VORA-MAR”

ALTAFULLA

I UNA RAÇA SOLA!
LEGORN BLANCA

[La més ponedora del món!]

OUS - POLLS
ALIMENTS - MEDICAMENTS

XAMPANY

VID'OR

demaneu-lo per tot arreu i al Vendrell al establiment LA VENDRELLENSE de Magí Bellvé Trulls cantonada a Orient

COLLITER I EXPORTADOR J. Ferret Batlle

Carrer dels Ferrers, núm. 50
VILAFRANCA DEL PENADE - T. 317

COLOMBO

Torrador de cafés

Cafés purs i de bona qualitat son els que ven aquesta casa

ES TORRA A DIARI

Café superior a 1 pta. els 100 gms.
Café extra a 1'10 » els 100 gms.

Per a revenedors i cafeters

preus limitats

Carrer de Sta. Anna, 3-VENDRELL

Marbres de tota mena

i treballats dels mateixos

Especialitat en làpides per a cementiri

Casa Domenech

Carrer Major, 40. - VENDRELL

Cavall pare (semental)

qui vulga utilitzar-lo per la cria pot demanar condicions o detalls a

En F. Solé, de Clarà
(TORREDEMBARRA)

Es ven amb bones condicions

la heretat coneguda per «Lligamosques» del terme de Sant Jaume dels Domenys, tota ella de jornals de terra de primera qualitat, amb la corresponent casa de camp apropiada per les labors agrícoles. Donarà mes, detalls el seu mateix propietari, carrer Espinal, número 2, Arbós.